

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utoza, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Munkások.

Szeged, június 28.

Tejességgel jelentéktelen esemény, hogy az új országház kőfaragó munkásai közt kiütött a sztrájk és hogy azok a jó emberek nem hajlandók tovább összeróni a köveket az ország első monumentális épületéhez, ha föl nem emelik a fizetésüket annyira, hogy verejtékes munkájuk után megélhessenek. Mi is volna ebben az esetben különös? Hogy a kőfaragók keveslik a keresetet, hogy beszüntetik a munkát és ezzel nagyobb bért akarnak kiszorítani, vagy hogy ez épen az országház építésénél történik?

Talán mégis van abban valami, hogy itt is megtörténik, amint megtörtént az utóbbi években annyiszor a legkülönbébb szakmájú munkások sztrájkja. Talán jó az valamire, hogy a munkás-kérdés ebben az alakban kísért annál az építkezésnél is, melyre gondja van Magyarországon mindenkinek, melyre gondja van még a kormánynak is.

A kormány tagjai ez alkalommal, akarva nem akarva, meg kell, hogy forgassák agyukban a sztrájknak kérdését, melylyel oly kevéssé szeretnek foglalkozni, mely elől következetesen kitérnek, mint minden oly kérdés elől, mely a tömegek érdekeit érinti.

Hiszen nehezek ezek a kérdések, szó sincs róla. De azt hinné az ember, hogy ahol az állam ügyeit intézik, ott éppen a fogas, a nagy kérdések érdeklik a hatalmas és nagyméltóságú urakat, nem pedig csupán azok a könnyű dolgok, amiket elvégeznek a finánczok és utolsó sorban a végrehajtók.

Évek óta fölszinen vannak azok a kérdések, melyeknek egy piczi részlete az országházi palota kőfaragóinak mai munkaszünete és évek óta a maguk sorsán hagyja a társadalom dolgozó tagjait a kormány, mely nem tudja megjutalmazni saját tisztviselőinek munkáját s annál kevésbé képes általános érvényt szerezni a munka érdem szerint való megbecsülésének.

Nem csoda, hogy ily viszonyok között az országház építésénél is föl kell jegyezni egy sztrájknak történetét, mintegy jellemző adalékul arra, hogy nálunk nem éri meg egy ember munkája azt, ami fölé egy embernek a szükségletével.

Mert ez az alapja minden munkaszünetnek és nem más. Ez fog kiderülni a legújabb sztrájkból is, ha az igazi okait kutatják és nem azon kopott sablon szerint vezetik a vizsgálatot, hogy hol vannak a fölbujtók, hol vannak a szocialisták.

Ott vannak bizonyosan ez eset

szava sem volt senkihez. A feleségét úgy vezette, mintha az esernyője lett volna a karjára akasztva. Ha akart volna, úgy sem lett volna képes gyöngédebb lenni, semmi érzéke sem volt a sima, elegáns modor iránt.

— Nem fekszik a természetében — ezt mondta rá Rebi.

Mikor a szaliba érték, tetőpontra hággott az asszonyka érdeklődése. Mindent közelről szeretett volna látni s ugyancsak kérdezősködött az öreg asszonytól.

— Selyem?

— Az.

— Be szép. Hát ez a lámpa! Mi ég benne?

— Hát fotogén.

— Milyen csinos!

A doktor ur türelmetlen kezdett lenni, nem szerette a sok teketóriát. — Majd holnap megnézhet mindent. Nem viszi el senki ezt a sok limlomot.

Szegény Ilka megijedt ettől a hangtól, szelidebbhez volt szokva. Majd sirni kezdett s ha össze nem szedi minden bátorságát, bizony kiesett volna szeméből a köny. A vén asszony megsajnálta urnőjét s védelmébe vette.

— Ne tessék már így beszélni velem.

Fekete ur rákiáltott:

— Menjen ki! Mit diskurál nekem?

— De kérem szépen.

— Iduljon már, nem szeretem a tracsot.

Egyedül maradtak. Ilka reszketve húzódott meg a selyem pamlag sarkában. Az ur összeszedte minden tehetségét, nyájas

mögött is a szocialisták, de csak azok, akik a társadalom bajait a maguk szegénységéhez mérik és abban a bolond hitben élnek, hogy a mai kor nem egyiptomi pyramisokból épített többé és nem rabszolgák által, akiknek korbácsütések kinjai között kell megszolgálni a mindennapi kenyeret.

Annyi bizonyos, hogy a mindennapi kenyérnél többet nem szerez nálunk az iparmunkás, akár a gyárak fojtó füstjét nyeli, akár a műhelyekben görnyed, akár monumentális, a kornak dicsőségét, nagyságát és művészetét hirdető palotához kalapálja a köveket, akár pedig az éven át ezer meg ezer áldozatot követelő bányákban kurtítja és kockáztatja az életét.

Nincs nálunk annyi becse a munkás életének, hogy valahol megállhasson a napszámban és egy hosszú küzdelem végén, 30—40 évi verejtékes dolgozás után nyugalomba helyezhesse magát, mint a katona, akinek szolgálata az övéhez képest selyem élet. Nincs ebben az országban munkás, aki öreg napjaira megtakarított filléreiből élhetne, de annál több van olyan, aki tehetetlenségének éveiben terhére van a családjának, a községeknek és a társadalomnak.

Vajjon csodálatos-e hát, hogy egy-egy munkáscsoportot megragad a gondolat, mikép javíthatna a helyzetén, a

akart lenni. Szembe ült a feleségével, kezébe vette a kezét s csodálkozva nézett az ijedt asszonyra.

— Miért reszket?

Már a hang maga is olyan durva volt, mintha egy kanász torkából szabadult volna ki. Szelidíteni akart rajta, de nem tudott. Vége, mikor az asszony még mindig remegett, szinte dühbe jött.

— Ne reszkeszen.

— Nem reszketek, de hideg van.

— Dehogyan van hideg. Fél tőlem.

— Nem, nem, hanem...

— Hanem ön olyan különösen viseli magát.

— Különösen? Dehogyan csak határozottan. Nem szeretem ha valaki férfi és mégis mamlasz. Meg kell ismertetnem az elveimmel, mert ez okvetlenül szükséges ahhoz, hogy megértsük egymást.

— Parancsoljon kérem szépen.

A kis asszonyka fehér ruhájában, csipkái között a pamlag szegletében olyan formán tűnt föl, mint valami megrémült fehér galamb. Félig fölnyitotta ajkait, keble pihegett s nem igen tudott számot adni magának erről, amit érzett. Első perczen valami olyast gondolt, hogy jó volna fölugrani s hazaszaladni az édes anyjához: de nem tudta volna megtenni, mert valósággal lenyűgözötte ennek az idegen embernek a szuró, szigorú tekintete, úgy érezte magát, mint a gyermek, akit büntetnek s maga sem tudja: miért. Idegen volt körülte minden, rosszul érezte magát, de maradnia

„SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZAJA

A kőszívű ember ház

(Elbeszélés.)

Irta: Thury Zoltán.

(Folytatás.)

— Jártunk benne az asszonynyal.

— Elég kár.

— Miért, kéremszépen.

— Talán nem jártak volna ennyire pórul, ha itthon maradtak, mint én. Munka után kell látni, kérem, nem pedig ciztrontát bámulni. Abból nem élünk meg.

Az öregek csak egymásra néztek, egyik se mert szólni egy szót sem. Az asszony előbb tért magához s csak úgy odasugta az urának:

— Miért elegyedsz bele a dolgába?

— Nem tudtam, hogy ilyen mérges természete van.

— Megmondta az igazat. Látod, látod.

— Meg bizony. Nem beszélek többet.

— Okosan is teszed, öregem.

Bementek a házba s egész éjszakán át sokat gondolkoztak az igazság fölött.

A fiatal pár hazaért.

Egy öreg tanyai asszony várta őket az otthonban. Valami messze ágról rokona volt a gazdának, de az csak Rebinek szölitotta s nem tűrte a bizalmaskodást.

A vén asszony kinyitogatta előttük az ajtókat s bemutatta a lakást. A doktor ur szinte megvetéssel nézett végig a vékony lábú asztalokon s a törpe székeken s egy

keresetén és nem természetesen-e, hogy a száraz kenyéren tengődő rabszolgának vágya támad egy harapás főtt ételre. Vizsgálják így a kérdést azok, akik elé tartozik és meg fogják érteni, hogy amikor sztrájkot rendeznek nálunk, az rendszerint nem azt jelenti, hogy a jóllakottak kiteszik magukat a koplalásnak, hanem hogy az éhezők jól akarnak lakni.

A t. közönséghez.

A függetlenségi és 48-as program tiszta, nem változó elveinek alapján állunk. Ettől az alaptól egy lépéssel sem térünk el, mert meggyőződésünk, hogy a legkisebb engedmény, a legkisebb alku is végzetes az országra, melynek teljes függetlensége és önállósága képezi törekvésünket.

Károsnak és veszélyesnek tartjuk az alkuvásnak azt a rendszerét, mely a közéletet uralja országos és helyi ügyekben s küzdünk a rendszer ellen és azok ellen, akik szolgálják.

A Szegedi Naplót országos és helyi, politikai, társadalmi és közgazdasági kérdésekben egyaránt az igazság és szabadság vezet. Ez adja az irányt abban, amit irunk, amit támogatunk és amit támadunk. Szívesen és lelkesen segítjük a jó törekvéseket, készséggel előmozdítjuk a kulturális és közgazdasági haladás érdekeit, de harcolunk a rosszakarat ellen és orvoslást, megtorlást követelünk ott, ahol a közönség bajairól és panaszairól, a közügyek intézőinek rosszakaratáról, mulasztásairól és visszaéléseiről van szó.

Mindenek fölött az ad irányt lapunknak, hogy védelmezzük és megóvjuk a közszabadságokat, melyeket következetesen irtanak és csorbítanak az országban, a városban és mindenütt, ahová elér a mai politikai rendszer rabszolganevelő hatalma.

Helyi dolgokban és az Alföld ügyeiben teljes tájékozottságra törekszünk, aminek

kellott. Csak hallgatott és nézett s nem birta eltitkolni a félelmét.

Férje beszélni kezdett. Előadta az elveit.

— Munkás ember vagyok s reális alapon áll a hivatalom. Nem bírok érzelegni. Ha maga romantikus, hóbortos eszméket kapott az apjától és az anyjától, akik Velenczében gondoláztak s talán még gitárt is pengettek, ugy szokják le róluk, mert az nálam nem járja. Mi dolgozunk, tisztességgel megkeressük a kenyerünket, hogy ha majd hetven évesek leszünk, ne haljunk meg éhen. Jól van így?

— Jól.

— Az apám paraszt volt, én is az maradtam volna, ha ki nem küzdöm az uraságot — ököllet. Bajos volt, sok munkába került, de dolgoztam. Nekem semmit se adtak ingyen. Utat kellett törni magamnak a tömegben keresztül, s nincs vége a munkának. Minden nap, minden órában tovább foly a küzdelem s ha feleségül vettem, osztania kell velem mindenben. Én magának adom a jutalom felét, de megkövetelem, hogy részt vegyen a munkában is. Jól van így?

— Jól.

— Házamban ur vagyok s nem tűrök ellanmondást senkitől sem. Modorom kissé érdes, falusias. Nem volt időm arra, hogy beszélni tanuljak. Én megvagyok elégedve magammal. S azok, akik a kenyerem adják, — így szeretnek. Nincs kedvem változtatni rajta. Ezt meg kell szoknia, mert különben nem tudunk kijönni egymással. Értette?

— Értettem.

eredményeként hivatkozhatunk arra, hogy a másfél évtizedes, becsületes multa visszatekintő „Szegedi Napló“ véleményének és szavának sulya van.

Egyenesen a közönség jogosult akaratának és kívánságainak vagyunk tolmácsai és ez alapon a tiszta közvéleményt fejezzük ki minden kérdésben. Az a törekvésünk és ha sikereink vannak, azoknak titka is az, hogy a polgárságot képviseljük, hogy az ő barátaival szövetkezünk és az ő ellenségeit támadjuk.

Ez volt irányunk a multban, ezt követjük a jövőben is. És ennek viszonzásául kérjük a közönség szíves támogatását, melynek munkát, áldozatot nem kimélve, tartalmas lapot adunk.

A Szegedi Napló mindennap, ünnepek után is gazdag, változatos tartalommal jelenik meg.

Gondosan megválogatjuk politikai, társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi közleményeinket, érdekes és általános tetszést arató regényeket közlünk, hírvonatunk élénk, változatos, tudósításaink gyorsak és megbízhatók.

Az ország és a világ fontosabb eseményeiről teljesen kimerítő távirati tudósításokat adunk és ezekkel a kora reggeli órákban megjelenő Szegedi Napló helyben és a közelebb eső vidékeken majd egész nappal megelőzi a budapesti napilapok érkezését.

Ezekért a szolgálatokért bizonyosan nem alap nélkül számítunk már is tekintélyes előfizető- és olvasó körünk mind erőteljesebb növekedésére a közönség azon részénél is, mely az általános érdekű eseményekről nálunk bővebb közleményeket nem hozó kisebb központi lapokat veszi, mert ezekből sem az Alföldnek, sem Szegednek ügyeiről és eseményeiről tájékozást nem szerezhethet.

A Szegedi Napló szerkesztősege.

— Jó férj leszek, mert szeretem magát. De én okosabban szeretek, mint mások. Nem tudok belefutni a csókba meg az ölelésbe — s ez az én pályámon, az én viszonyaim között érény. Mi nem lehetünk gyöngék, mert elveszünk. Én erős ember vagyok. Bebizonyítottam, nem fogom hát eltérni, hogy az okosságomat csak egy percze is elnyomja a szívem. Nos, jól van így?

— Jól.

Odanyújtotta a kezét az asszonynak, olyanformán, mint mikor a vásárban lóra alkuszik valaki.

— Megértjük egymást?

— Meg.

Pedig dehogyan értette meg az asszony azt, ami vele történik. Egytagu szavakkal felelt, néha-néha felpillantott s szeretete volna megkérdezni, hogy komolyan beszél-e a férje, de aztán kérdés nélkül is látta, hogy ez az ember nem született a tréfára.

Egy pillanatra a végtelen csüggedés fogta el. Szerette volna megairatni a lányosságát, a külvárosi egy szobát s azt a két könnyelmű öreg embert, akik Velenczében utazgattak az esküvő után s még vénségükre sem tanultak meg élni. Ha egyedül lett volna, keserű sor könnyel öntözi meg a selyem pamlag sima támláját; de így nem mert sirni. Belejtette kezét a férje tenyerébe s elindult vele arra az utra, melyet ez a komoly ur kijelölt számára.

III.

Másnap újra kezdődött a munka. Az ügyvéd ur nyolcz órakor beült az irodájába, az apja székébe s intett szolgájának a fejével. Ez azt jelenti: nyiss ajtó!

Előfizetési fölhívás

„SZEVEDI NAPLÓ“

mindennap megjelenő politikai lap

1892-ik évi

XV-İK ÉVFOLYAMÁNAK

július—szeptember évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt — kr

Félévre 7 frt — kr.

Negyedévre 3 frt 50 kr

Egy hónapra 1 frt 20 kr

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Szegedi Napló“ kiadóhivatalához (Szeged en iskola-utca 7.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldünk.

Mint mellékletet előfizetőink minden vasárnap a Hüvelyk Mayi című, a vidéken legjobbnak elismert élcslapot kapják külön díj nélkül.

A kiadóhivatal.

Ujdonságok.

— június 28.

Tájékoztató.

Június 29. Virágkiállítás a női ipariskolában.

Július 3. Az általános munkás betegsegélyző egyesület nyári táncvigalma.

Július 3. A torna-egyesület disz- és verseny-tornaszata Ujszegeden.

Július 25. Magyar-szabók bálja a Brucknerkertben.

— **Katonai szemle.** A szegedi 5. honvédegyezred becserkei zászlóalját szemlélte meg tegnap Forinyák Gyula altábornagy, honvéd parancsnoki adlátus. Az altábornagy a gyakorlótéren tartotta meg szemlélését a legénység fölött. Délután a honvédségi laktanya megszemlélése és a legénység katonás tartása fölötti megelégedésének kifejezése után, Forinyák altábor-

A hosszú tornácnak az ajtó előtti része teli volt bundaszaggal s kegyetlen fojtós pipafüsttel, melynek továbbszállítására gyöngye az a szellő, mely a nyitott tornáczon a kliensek arczába borbja a havat. Egyetlen egy uri ember sincs a várakozók között, furfangos, de jóképű parasztokból telik ki a doktor ur klientéllája.

Mikor a kulcs csattanását hallják, mindenki rendbe hozza magát. Némelyek lesimítják hajukat, mert a hajnali fésülködést tönkre tette az előre-hátra taszigált sapka, mások alkalmas helyet keresnek valamelyik sarokban a pipájuknak, melyet nem szabad magukkal bevinni az irodába s a tapasztaltak tanácsot adnak az illetudásból azoknak, kik először járnak itt.

— Vigyázz öcsém, ne beszélj sokat, hamar végezz, mert nem hallgat meg.

— Hát mit csinál?

— Azt mondja, hogy menj ki.

— S ha nem megyek?

— Dehogyan nem mégy, csak reád néz s azt se tudod, hogy hol van a fejed.

— Ugy-e? No, no.

— Majd nem nonogatsz. Megjárom veled, ha nem vigyázol az emberségedre.

— Pénzt hoztam ám.

— Mi degy az.

— Kemény ember?

— De még milyen.

Először egy fehérhaju öreg ember ment be az irodába. Nagy tisztességtudással adta elő a baját.

(Folytatása köv.)

nagy Verseczre utazott, ahol József főherceg honvédségi főparancsnokkal egyetemben volt a csapatokat megszemlélendő, de a főherceg gyöngékedése folytán a szemlét egyedül tartja meg.

— **Kétféjű sasok a honvédkaszárnyán.** Ez a legújabb lelet Szeged középületein. Nem most szállott rá a honvédkaszárnyára az a furcsafejű madár, hanem ott nyujtogatja az már dupla nyakát és fejét, mióta fölépítették ezeket a kincstári falakat, csak hogy bizonyos tanulmány kell hozzá, hogy az ember kiböngészsze a sok renaissance czirádák közül, amik közé a legfurfangosabb bele van csenve. Elég konzekvensül megy ez a dolog Fejérvary báró minisztersége alatt, ahogy behimeződik a sárga-fekete selyem a honvédség és a csendőrök kardbojtjába és sipkaszínórájába, vagy amiként a piros nadrág és piros csákó átvedlik kék színűre, hogy színre is beleillesztessék a „Gasamtmarmeebe“: úgy jelennek meg lassan újra a magyar honvédség kaszárnyáin ama bizonyos madarak, melyeket nagyon tisztelünk ugyan, de csak távolról, ha otthon maradnak a hazájukban. Csak a minap elevenitődött föl a rekonstrukciós építkezésnek az a közjogi tótágasa, hogy egynemelyik monogrammos középületen a király uralkodása XXXV. évszámmal van megjelölve. Az ember nem volna kénytelen csodálkozni és megbotránkozni, ha ezeket a jeles emléktáblákat valamely osztrák generális helyezte volna el Szeged középületein. Ez a lelet felköltötte az emberben a kutatási vágyat a szegedi állami és városi építkezések körül: hogy hátha akad még ilyen ritka lelet itt ott elrejtőztetve. A további kutatások eredménye egy pár darab kétféjű sas a magyar kir. honvédség szegedi kaszárnya-épületein. Nem lehet azon csodálkozni, hogy az ember csak ilyen elkésve veszi észre ezeket a madarakat. Hát uramfia, kinek jutna eszébe a honvédség épületein kétféjű sas keresni, ki tételezte volna föl, hogy a honvéd-pavillon homlokán hatalmas példányú kétféjű madarak gubbasztanak? Az igaz, hogy meglehetősen szerényen. Mintha ezek a kőmadarak is éreznék: biz mi nem ide valók vagyunk s tudnák, hogy ők csak úgy lettek oda a legfurfangosabb építkezési csellel becsémpészve a czirádák közé. Hát csak szinte rejőzködve megbunak a magyar kőpajzsok mögött, melyek a főbejártnál két oldalt vannak beépítve s e buvóhely mögül nyujtogatják elő kettő fejeiket, melyek fölött egy hatalmas köcsákó lebeg. El van aztán még bujtatva a két madár mindenféle hadi szerszámok kőczirádái közé, ahol közel 8 éve vannak teljes biztonságban. Bajos volna most kitalálni, kinek a műve ez, mert hogy az építő nem a saját jószántából választott a honvédségi épület díszítésére ilyen cifraságot, az természetes, de akár ki dugatta el ide a kétféjűsast, határozottan merényletet követett el a honvédségi intézmény jellege ellen.

— **A középítészeti tanács ülése.** Ma délután 4 órakor tartotta a középítészeti tanács június havi rendes ülését Kállay Albert főispán elnöklete alatt. Az ülésre 32 darab építkezési és négy telekkeladási kérvényt készítet elő a mérnökség. Az építkezések között egy csinosabb házra is van kilátása a városnak, melyet Gerle Lajos építész épít fel a Kálvária-utcza 21. szám alatti telken.

— **Tábori czéllövészet.** A szokásos évi nagygyakorlatok kezdődő előjátéka a tábori

czéllövészet, amelyet egyszer szoktak egy évben elővenni. A szegedi csapatok tegnap és ma végeztek vele a felsővárosi nyomáson, amely erre az időre lovasrendőrök által el volt zárva a közlekedéstől. Tegnap a közöshadseregbeli gyalogság, ma a honvédlövesség tartott tábori czéllövészetet.

— **Ülés a kamarában.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara közös bizottsága június 29-ikén (szerdán) d. e. 11 órakor ülést tart a következő tárgysorozattal:

A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.

A kereskedelmi miniszter ur 36001. sz. leirata, melyben Zombor város kövezetvámdíjszabályzatáról kíván véleményt.

Vélemény a hódsághi ipartestületi betegsegélyező pénztár alapszabályáról

Vélemény a bács-bodrog-megyei pinczér-egylet alapszabályairól.

Vélemény a szegedi kerületi betegsegélyező pénztár alapszabályairól.

Vélemény a zombori első betegsegélyező és temetkezési egylet alapszabályairól.

Vélemény a szabadkai kereskedő ifjak betegsegélyező pénztára alapszabályairól.

A zombori pénzügyigazgatóság 44650 sz. átirata üzleti könyv minősítéséért.

A szegedi butor-raktárszövetkezet kérése folyamodásának fölterjesztéseért.

— **Vasutas statisztika.** A magyar államvasut statisztikát ad ki azokról a városokról, melyek mellett a vonalai elfutnak. Így Szeged hatóságát is megkérte a városra vonatkozó statisztika átadására, melyben a lakosság száma, a gyárak, hivatalok, iskolák, iparvállalatok szerepelnek. A rendőrségnél most állítják a statisztikát össze. A város lakossága ezidőszert 87,210 lélek.

— **Harcsa-király.** Ez osztán csak nagyon jó fogás. A szegedi ismert halászok, a Bitó testvérek hálóján akadt meg a hatalmas hal: egy 240 fontos harcsa, melynek kiemelésénél ugyancsak dolgozni kellett a halászoknak. A ritka nagyságú tiszai halat egy nagy bárkában őrzik a Bitó testvérek. A harcsa-király, mely egy fiók czápával vetekszik, a pénteki halpiacra fog fölva-gatni.

— **Egyetemi polgárok köre.** Meghívás. Az egyetemi polgárok szegedi körének tagjai fölkértek, hogy folyó hó 29-én délután 6 órakor a Ronglovcis-féle (ezelőtt Mikler) kávéház külön helyiségében minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek. Az i. sz. bizottság nevében: Arany Ákos.

— **Magyar szó Pancsován.** Pancsován takaros kis botrány történt. Az egyik kerti vendéglőben átutazó „bűvész“ mutatványaira nagy közönség gyűlt össze. Pont nyolc órakor megszólalt egy vékony hangú csengetyű s előlépett a művész ur. Mindenekelőtt belefogott bevezető mondókájába és pedig magyar nyelven. A kert egyik szögletében egy beborozott társaság ült. Alig hallották meg az első magyar szót, éktelen lármát ütve a pódium felé rohantak, ököl-lel fenyegették a kóklert és követelték, hogy németül folytassa a előadását. Nagynehezen sikerült a csendet helyreállítani, de csak rövid időre, mert pár perc múlva újból megkezdődött a heccz s a lármás kompánia minden áron meg akarta akadályozni az előadást. E jelenetek a bűvészt is annyira megzavarták, hogy az egyik mutatványnál ügyetlenségből hamarabb sült el egy kezében levő revolver s könnyű sérülést ejtett egy közelben álló fiun. A jelenlevő rendőr-örmeister betiltotta az előadás folytatását, mire aztán a bűvész a belépti díjakkal együtt nyom nélkül eltűnt.

— **Tüzoltó mentés.** Két ujdonságot irunk e czim alatt s a közönség előtt nyugtáztuk azon adományokat, melyek az önkéntes tüzoltó-egylet nyilvánosságra jutott szegény állapotának enyhítésére adttak össze. Kis pál Sándor, az egylet helyettes

parancsnoka, a gyönyörű kezdet után reménykedni kezdett a közönség további jóindulatában s 100 darab levélpapírt nyomtatt a következő fölirással:

A szegedi önk. tüzoltó-egylet parancsnoksága.

Ezeken a levélpapírokon jelentette be a szerkesztőségünknek az újabb pártoló és alapító tagokat. A papírok azonban egy idő óta következetesen elmaradnak s az a hirtelen föllobbanó láng, melyről azt hittük, hogy megmenti az önkéntes tüzoltók elposványosodott ügyét, csak szalmatüz volt, aminek alig van valami haszna. Sajnálatos a dolog és nem dicsekedhetik el vele sem a közönség, sem a város.

— **Az ujszegedi tornaverseny.** A szegedi torna-egylet választmánya ma délután Pálffy Sándor elnöklete alatt az Ujszegeden július hó 3-án rendezendő tornaverseny érdekében. Az ülés legfőbb tárgyát a verseny elbírálására szervezett jury megválasztása képezte. A jury következőképen alakult meg: elnök Kállay Albert főispán, tagok: Pacor altábornagy, Schadek ezredes, Janky ezredes, Piukovics királyi táblai bíró, dr. Lázár György polgármesterhelyettes, Nagy Ferencz törvényszéki bíró, Pálffy Sándor egyleti elnök, Rósa Izsó, Zsótér Andor és Porzsolt Gyula. Ezenkívül megállapították a helyáratat is a versenyre; e szerint az ülőhelyek első sorában 1 frt 20 krajczárért, a másodikban 1 forintért, állóhelyet ötven krajczárért lehet kapni. A diákok és katonák jegye pedig 30 kr. A verseny az előjelekből ítélve nagyon szépen fog sikerülni, a fővárosból már eddig huszonöttnél többen vannak nevezve reá s napról-napra több nevezés várható.

— **Lélekemelő jelenet a nagyváradi ünnepségen.** Szép jelenetről adnak számot a fővárosi lapok mai tudósításai a nagyváradi ünnepségekről szólva. A nagy diszbanketten ugyanis a Bach István karnagy vezetése alatt álló 37. ezredbeli zenekar rendezette a „Szózat“-ot s József Ágost főherczeggel az egész társaság felállt s ekkor folyt le az a megható jelenet, mely felejthetetlen lesz azok előtt, kik e lakomán résztvettek. A két főherczeg, az összes püspökök, főrendek, katonák és polgárok együtt énekeltek a nagy király emlékére rendezett lakomán a „Szózat“-ot. A lelkesedés tüze hatotta át a jelenvoltak szívét, mindenki énekelte és mindenki könyezett. József Ágost és László főherczeg lelkesen énekeltek:

„Áldjon vagy verjen sors keze,
Itt éneked haldod kell“,

mialatt Schlauch maga is énekelve, kezeivel taktust vert. Ehhez hasonló szépre nem emlékezünk. Ez az igazi Szent-László jubileum. Mindnyájunk előtt úgy tűnt fel, mintha megjelent volna előttünk a daliás magyar király alakja, a homlokát köröző dicsfényvel, hagyományos szépségű arczáról a boldogság fénye sugározni e lélekemelő látványon, a mint az uralkodóház két nagyreményű sarja, a magyar katolikus egyház fejedelméi és a nemzet anyyi kiváló férfiai egy szívvé forrnak a hazaszeretben. A megragadó jelenet hatása uralta az egész társaságot még azután is, hogy a két ifjú főherczeg a Szózat eléneklése után a jelenlevők lelkes éljenzése közt az étteremből távoztak.

— **Kétféjű sas egy község pecsétjén.** Hivatalos községi okmányon mutatták be nekünk a csongrádmegyei Sövényháza község 1871-ből való pecsétjét. A kétféjűsas van rajta, szép hizott példány, amit nem ártana pénzért mutogatni. A derék község úgy látszik, nem igen törődik vele, akármilyen állat van is a pecsétjén.

— **Egy szegedi festő.** Egy tehetséges fiatal leány, Lengyel Irma jelentkezik most a városnál egy kéréssel. Szegednek van most is egy jeles tehetségű protegált festője,

Tóth-Molnár Ferencz, aki már az idén Münchenben tanul a Hollósy-féle festőiskolában. Most Lengyel Irma is a város támogatását kéri, hogy a festészetben tanulmányait folytathassa. Bizonyítványai, melyek igazolják, hogy a budapesti festőtanfolyamot végezte, majd a mintarajztanodába is járt, kitűnnek. A fiatal leány Münchenbe szeretne menni tanulmányait folytatni. A várostól kér stipendiumot.

— **Jogász-majális.** Ma este zajlott le az ujszegedi vigadóban a jogászok majálisa. Szép idő kedvezett a derült vigasságos estélynek, amely Kukaczék vidám zenéje mellett a reggeli órákig tartott. A jelenvolt hölgyek névsorát itt közöljük:

Aigner Nelli, Aigner Károlyné, Bába Jolán, Bene Valér, Bak Ida, Csernyus Gáborné, Endrényi Lajosné, Főzer nővérek, Gottl Ella, Grasselly Ilonka, Grecsák Károlyné, Heszlényi Dusa, Heszlényi Józsefné, Hibay Györgyné, Haris Györgyné, Kovács Julia, Kelemen nővérek, Kristó Vilma, Kristó Lajosné, Korpássy Jolán, Korpássy Menyhértné, Molnár Elemérné, Mathiasz Vilma, Ördög Giza, Reizner Jánosné, Reizner Vilma, Rehák Jánosné, Szilágyi Gizi, Szilágyi Gyuláné, Szluha Margit, Stojkovic Sándorné, Stojkovic Katicza, Sulyok Mariska, Sulyok Vilma.

— **A női ipar-egylet kiállítása.** Igen érdekes és tanulságos kiállítás nyílik meg ma délelőtt a szegedi női ipar-egyesület iskolájának termében. (Tisza Lajos-körut, Krausz-féle ház.) A művirág kiállítást, amely Magyarországon egészen új és már is kivételre dolgozó, hasznos iparnak igen kedves és szép produktumait mutatja be, — tudósítónk megtekintette. Mondhatjuk, hogy szalonok, kalapok és toalettek díszítésére igen alkalmas cikkeknek e kiállítása nagyon-nagyon megérdemli a megtekintést. Szegeden a művirág-készítés még nem otthonos ipar. A női ipar-egylet iskolája az első oly intézet, amelyben ezt a női izlést fejlesztő ipart rendszeresen tanítják. A kiállított csinos, izléses és nagy ügyességgel megcsinált kiállítást Bene Bertalan, az intézet egyik tanítója rendezte. A kiállított tárgyak közül sokat már a most lefolyt tanfolyamon oktató növendékek készítettek. Bizonyára kecsegtető lesz a látogató közönségre az a tény, hogy minden eladott öt jegy közül egy jegynek tulajdonosát a kiállított értékes tárgyak közül egy-egy művirág (rózsafa, legyező, asztaldisz, makart-csokor, tüpárnák, zsebkendőtartó stb.) fogja megilletni. A kiállítást ma délelőtt tíz órakor nyitották meg. Ez első napon a főlügyeletet: N a s c h i t z Józsefné osztályelnök, L o b m a y e r Istvánné, R a t k o v i c s Károlyné, K r i k k a y Gusztávné, K u l i n y i Zsigmondné, K o v á c s i Róza, E n g e l Adolfné és dr. A r a n y Károlyné urasszonyok fogják gyakorolni. A kiállítás második napján pedig: dr. L á z á r Györgyné, dr. T ó t h Pálné, K o v á c s i Róza, R a t k o v i c s Károlyné osztályelnök. Az egyesület e helyen kéri föl tagjait, hogy a kiállítást mennél nagyobb számban látogassák meg s a pénztár főlügyeleténél közreműködni sziveskedjenek.

— **Elfogott templomrabló.** Említettük a minap, hogy S c h e i n e r szegedi óráslégény, aki Füzes-Abonyból aranyórak lopása után megugrott, templomrablásért ország-szerte köröztetik. Mint értesülünk, az elvetemült legényt Czegléden elfogta a csendőrség.

— **Párbaj.** Tegnap reggel a verseczi honvédlaktanyában párbajt vitak B. J. honvédszázados és B. T. honvédfőhadnagy. Az utóbbi könnyen megsebesült.

— **Az iparos tanoncok munka-kiállításán** az arra méltóknak talált tanoncok között az odaitélt jutalmak szerdán, 29-én d. e. 11 órakor fognak kiosztatni. A lapunkban felsorolt kitüntetettekhez utólag még egy jutalmazott sorozatotott. A vásárlásoknál fennmaradt fizetési százalék ugyanis 2 forintra szaporodván, ezt a bizottság Barczi Sándor köteles tanoncznak ítélte oda.

— **Szabók bálja.** A helybeli önálló magyar-szabók társulata 1892. július hó 25-én a munkaképtelen szaktársak segélyezésére a Bruckner-kertben Anna-bált rendez.

— **Ökörlopás** Nem azért nem loptak Szegeden ökröt eddig, mintha kevés lenne itten, hanem mert jobban vigyáznak rá, mint Nagy András dorosmai gazda. Az ügyes gazda kétökrös szekerekkel behajtott ma a piacra s miután megcsinálta a vásárt, négy másik dorosmai emberrel elment idogálni. Addig az ökrök gazdátlanul az utcán maradtak. A kis ital délutáni két óráig tartott, mikorra egy szemes gazember elhajtotta a korosma elől a kétökrös szekeret. Nagy András azon lelkesedve kereste azután az utcákon egy ideig az ökröket, de nem talált rájuk. Végre aztán jelentést tett a rendőrségnek, amely vele együtt keresi most az ökröket.

— **Német hazafiak.** A zemplén-megyei Felső-Czebinje községben laknak ezek a németek, akik német levélben irták meg magyar hazafiságukat Szegednek. A leégett község részére kér könyöradományt a bíró. Hosszu német levélben írja meg ezt, de egyuttal bocsánatot is kér mindjárt ezért, mondván, hogy magyarul nem tudna ily hosszan írni, de úgy német szóval is magyarok ők, akik szeretik a hazát. A leégett községnek a város ad könyöradományt.

— **Pohár és lavoir.** Négy szerelmes fiatal ur fiaskóján nevet most a felsőváros. Ez a négy szerelmes fiatal ur szerelmes volt egy és ugyanazon urasszonyba, de szerelmes egyuttal több különböző liter borokba is. Előbb a bor jött s az ezzel való szerelmeskedés közben, amely reggelig tartott, alaposan beképelt a négy ur. Ilyen stádiumban dülöngéltek el a drága ház ablaka alá s az olykor egymásraboruló kvartett belekezdett a nótába:

Sa-sa-sajó kutyám, jaj de mé-mé-mélyen aluszol . . .

Amint legjobban fujnak, kilottyán az ablakon egy pohár víz a fejük tetejére. De hát mi egy pohár víz a tenger viharos tükréhez képest. A négy csak fujta tovább. De hirtelen több ablak nyílik meg, a bus kvartett nyakába olvasatlan számu lavoirokból keresztvíz zudul. A négyek összenéztek, elhallgattak s vérző szívvel támogatták haza egymást.

— **Töltésfölemelés.** A szeged-vedresházi ármentesítő társulat töltésének fölemelése már be van fejezve s most folynak a vizsgálatok arra nézve, hogy vajjon a pályázatban előirt szabályokat a feltöltés körül betartotta-e a vállalkozó. Az eddigi vizsgálatok semmi kifogásolni valót se találtak a munkában.

— **Igazlító.** Ószhaju alsóvárosi polgár megy végig az iskola-utcán, amelyben időtlen időig való noszogató után végre kezdik kijavítani a kövezetet. Az öreg megállit és dühösen fakad ki:

— Hát igazság ez?

— Mi?

— Hogy itt már újra köveznek, az alsóvárosra meg rá se gondolnak a toronyaljában.

— Biz ez baj . . .

— Csunyaság!

— De hát a közgyűlésen kellene előhozakodni ezzel.

— Ejh, — üt egyet mérgesen a kezével a levegőbe az ősz ember — nem vagyok én képviselő, csak igazlító . . .

— **Heczcz a piacon.** Az egész piacot forrongásba hozta ma két asszony. Az egyik elvesztett egy kendőt, két ötös volt benne, a másik elvesztett egy másik kendőt, két zálogszékű volt benne. Aztán mindketten rátámadtak egy vidéki fiatal szerb menyecskére, nála keresve a kendőt. Az pedig nem értvén magyarul, emezek szerbül, támadt oly rettenetes lármá, hogy azt lehetett hinni, lázadás tört ki s megdőlnék az összes garabolyok és kisszék-trónusok. A rendőrség közbelépett s kiderült, hogy a síró szerb asszonyt alaptalanul gyanúsították Sára nenőék.

— **Egy új levélszekrény.** A városházán, a rendőri folyosón van kiakasztva egy zöld bádogláda, ráírva nagy betűkkel, hogy az a főorvosi hivatal levélszekrénye. Azonban a városi hivatalosok nem igen bánják, akárkié, szekrény szekrény, aztán pontum. S a főorvos nagy gyönyörűségére napról-napra szedegetheti ki belőle a komoly m. kir. postának szánt leveleket.

— **Baj az ártézi kutnál.** A kisköri ártézi kutnál, amelyből ma a fél város hordja az ivóvíz szükségletét, napról-napra nagyobb a forgalom. Az ártézi kut egy új keresetforrást teremtett Szegeden, az üzletszerű vízfordó lajtosokét, akik ma már nyolcvan felül vannak. Emellett rengeteg ott a magánosok vízfordó kocsijainak a száma. A kutba pedig csak tömlő van alkalmazva, amelyeken át a kocsikon álló hordókba lehet eresztetni a vizet s most a városi lajtok részére, amelyek a kaszárnyákba, a tűzoltóságokhoz s az utczaöntözéshez hordják a vizet, az egyik tömlőt lefoglalták, úgy, hogy magánosoknak tilos azt használni akkor is, ha nincsenek a kutnál városi lajtok. Ilyenkor a tömlőn keresztül szabadon folyik a víz a csatornába, míg a kocsik egész délelőttöket elvárakoznak, míg a sor rájuk kerül. Meglehető visszás állapot ez, amelyen részben azzal is lehetne egíteni, ha az üzletszerű vízfordók egy részét a Szent-István-téri kuthoz szorítanák.

— **Vasárnapi munkaszünet.** A szegedi ipartestület fodrász és borbély szakosztályának jegyzője, Anhaltzer Vilmos, abból az alkalomból, hogy a kereskedelemügyi miniszter a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó végrehajtási utasítását módosította, kérdést intézett a város főkapitányához arra nézve, hogy érintve van-e a korábban kelt miniszteri utasítás azon intézkedése, amely szerint fodrászok és borbélyok munkatermüket vasárnap délután 2 óráig nyitva tarthatják? E kérdésre a főkapitány kijelentette, hogy ezen intézkedés az utóbb kiadott miniszteri rendelettel érintve nincs, tehát a fodrászok és borbélyok ezután is vasárnap délután 2 óráig jogosítvák az emberiség szépítését eszközölni.

— **Az országhírű.** Klauber Jakabot, ezt az országhírű gazembert, akit a Valéria-téren tartóztatott le egy láda lopott vászonnal pár nap előtt a rendőrség, ma átadták a fenyítő bíróságnak. Klauber különben a szegedi lopásokon kívül nem ismert be semmit s azt mondja, hogy eddig nem volt büntetve. Határozottan tagadja, hogy ő volna az a K a u f f m a n nevű nemzetközi tolvaj, aki három év előtt a rendőrségi börtönből megszökött. Az a föltevés, hogy Klauber az újvidéki ékszerlopásnak részese volna, mint a rendőri vizsgálat is meggyőződött, alaptalan.

— **Talált pénz.** A Tóth Péter-féle fűszerkereskedésben találtak ma egy pénztárczát, mintegy 13 forintnyi tartalommal, amelyet a rendőrségnél deponáltak. Később megkerült a tulajdonosa is egy felsővárosi szegény asszony személyében.

— **Esküvő.** Járom Ágoston f. évi július hó 3-án d. e. 11 órakor a helybeli evang. templomban vezeti oltárhoz Vicziány Etelka kisasszonyt.

Öt ember a tűzben.

— Dorosma veszedelemben. —

Dorosma, a szomszéd kun város lángokban áll!

Mint a félrevert harang, olyan ijesztőn hangzott ez a hír ma délután 3 és 4 óra között Szegeden. A vészír úgy szétröppent a városban, mint a szél és fokozta az izgatottságot, mikor egyszerre megjelentek az utcákban a szegedi tűzoltóság kocsijai, miket vágatva vittek a lovak a budapesti-sugarúton a szeged-dorosmai ut irányába. Sokan felszaladtak a toronyba és ezek osztán olyan rémhíreket hoztak le a magasból, amik alkalmasak voltak az izgalom fokozására. Némelyek már utczkákat is lángokban láttak.

Nagy veszedelem volt tényleg és nagy szerencsétlenség történt is, mert öt ember súlyosan megsérült a tűzben, de szerencsére Dorosma megmenekült, mindössze három házat pusztított el a tűzvész, melynek elnyomásában érdemes részök volt a szegedi városi és önkéntes tűzoltóknak.

Kiküldött tudósítónk a tűzvészről a következőket írja:

Három ház lángokban állott már, midőn a szegedi tűzoltóságok, úgy a városi, mint az önkéntesek, megérkeztek Dorosmára, honnét Kelemen főszolgabíró sürgönyileg kérte a segítyt. Addig a vész színhelyén Virágh pékmester házában nagy szerencsétlenség történt.

A lisztes kamrából a mester segédei és a szomszédok mentették a lisztes zsákokat. Ép az utolsó zsákokat akarták kivinni, mikor az égő tetőzet a kamrában levő öt vakmerő emberre zuhant, elzárván előlük a kijárást.

A tűz alá szorultak: Vörös Mihály, Nagy László, Virágh Imre, Ökrös Imre és Rác János, valamennyien kisebb-nagyobb égési sebeket szenvedtek.

Köztük Rác János életveszélyes sebeket kapott. Hogy mindannyian bent nem veszttek, egyikök lélekjelenlétének köszönhető, akinek eszébe jutott, hogy a kamrában a hűtéshez mindig készen áll egy kád víz. Az égett emberek nyakig beleültek ebbe a nagy kádba és ott várták kétségbeesve a sorukat, míg a nép a kamra ajtaja elől és fejük fölül el nem hánytta az égő gerendázatokat és marasztokat és nagynehezen ki nem mentette a halál torkából őket.

Röviden ezután érkezett meg Kovács József parancsnok vezetése alatt a városi tűzoltóság egy szakasza, továbbá Stein, Ollik és Arányi osztályparancsnokkal élén az önkéntes tűzoltóság.

Kevés víz volt, a kutak is messze estek a vész színhelyétől, mindazonáltal sikerült a tűzoltóknak esti 6 órára teljesen elnyomni a vészt.

A tűz Kónsánszky köteles fészerében ütött ki, ahol a gyerekek szivaroztak és a szivarvéget eldobták, melytől egy pillanat alatt lángba borult a fészerben fülhalmozott száraz csepi. A nagy szélben a láng rögtön átcsapott a lakóházra is, arról a szomszéd Virágh pék házára és Sztríha József lakatos épületére.

A három épület az erős, száraz és meleg szélben csakhamar teljesen leégett. Szerencse, hogy a segély Szegedről hama-

rosan megjött és hogy a szél megfordult, a lángokat átcsapván a kertek felé.

A megsebesülteket kimentés után azonnal lakásaikra szállították. Orvos még a helyszínen megvizsgálta őket és egyiknél-másiknál súlyos égési sebeket talált.

A városban a tűz nagy ijedtséget idézett elő. Dorosma város a kivonult szegedi tűzoltóságot a tűz után megvendégelte.

A tűzkár több ezer forintra rug. Az épületek biztosítva voltak az Első magyarnál és a Fonciérnél.

A fumei czápa Szegeden.

— Szenzáció! —

A nap eseményei: az uborka teljesen megérett és ama sokat emlegetett czápa, mely Fiume mellett uborkaéréskor rendszeren felüti szörnyeteg fejét, megunván a Fiuménél csöndes tengert, átvándorolt a szegedi tengerbe: a Fehértóba.

Teljesen megbízható hiteles forrásból tudatják velünk, hogy egy Nimód-vadásztársaság, mely kint járt kacászni, látta a szörnyeteget, amint a vízszínen hasra feküdve siestázott. Épen úgy, mint Fiuménél szokta, ha jól lakott.

A kacsalesben kifáraadt és megizzadt kompánia homoki tengeri fürdőt akart venni, midőn szerencsére még elég jókor észrevette a rettenes vízi szörnyeteget, melynek fel-fújódott hasa, mint egy fényes rézhordó emelkedett ki a vízből és unalmában hatalmas vizsugarakat köpködött fel a magasba.

Szemtanuk állítása szerint a czápa roppant elhízott néhány nap alatt. Vége is van a tanyavilág tengeri muzsikájának, mely éjjel beharsogta a pusztákat. Magjok se marad Falbur szeged-tanyai fajrokonainak: a békáknak.

Most már emberre éhezik a bestia valószínűleg, mert a part felé kezd settenkedni.

Elismert vizrajzi tudorhoz küldtük ki rögtön egyik saját külön tudósítónkat, hogy kérjen szak fölvilágosítást: micsoda csodálatos utakon juthatott el a hirhedt fumei czápa az Adriából a szegedi tengerbe.

Nevetett a tudós és elővette az esztét.

— Az igen egyszerű. Az éppen olyan egyszerű, mintha ön — felelte a saját különnek — a Sárga folyamra akarna elcsónakázni.

Ezt ugyan csöppet sem értette a saját külön, dunsztja sem lévén arról, hogy miképpen lehetne a Tiszáról a Sárga folyamhoz eljutni, de mivel ez éppen nem érdekelte, fölkerlte a tudóst, hogy lapunk számára legyen szives a czápa utjának geográfiai leírását ismertetni.

— Szívesen. Tehát tessék jegyezni. Elindul a czápa a fumei kikötőből, ahol ilyenkor uborkaéréskor megjelenni szokott, megy-megy mendégél az Adriában, míg a Fekete-tengerhez ér. Ezt onnét tudja meg, hogy a szemének a színe egyszerre befestődik feketére és a fogaik is feketék lesznek. A Fekete tengeren szépen átuszkál, míg egyszer csak egy ponton valami szürke derengést vesz észre a víz alatt. Nekiuszik annak az iránynak, hát nemsokára azon veszi észre magát, hogy a szemek kék színűre változnak át. Az ostoba, nem is álmodja, hogy a Dunában van. Hanem amint megy tovább, egyszerre valami pompás kecsége és potykaszag üti meg az

iorrát. Uszik arrafelé, de a szemek újra szint változtatnak hamarosan, homokszürkék lesznek. Ön valószínűleg kitalálja, hogy ekkor már a Tiszában volt a fumei tengeri utas. Na aztán jött fölfelé, itt Szegednél alighanem elnyelt egy-két szép fürdőző leányt, úgy haladt följebb a Matyér-zsiliphez, ahol egyszerre elkezdett szaglászni, tengerszagot érezek, gondolta magában, átbujt a zsilipen és a csatornán keresztül hopsz belesuszott a Fehértóba. Na, tetszik érteni?

Igy már most egészen világos a dolog Semmi kétség sem fér hozzá: Fiume nevezetessége a Fehértóban nyaral.

Két irányban akarjuk erre föl hívni a figyelmet.

Először is tájékoztatni akarjuk a hazai sajtót, hogy az idén ne a fumei tengeri kikötőnél kerressék a fürdővendégekre vadászó czápát, hanem a szegedi Fehértóban.

Másodszor föl hívjuk az országos hírű bestiára Zombory szenátor figyelmét, hogy invitálja meg a tenger királyát a Korcsolyatóba békabankettre. Ugy is az a kifogás, hogy a békapusztítás sokba kerülne, hát a fumei vendég majd kipusztítja a kristálytóból a békát, ámbár erre 1—2 esztendő okvetlenül szükséges lesz.

Ezenkívül a fumei czápa a második fő és székváros ezen kristály tavának diszére fog válni, mint eleven szökőkút, amely körül vígan lehet majd gondoláznai frissen készült nyárfateknőben.

— csi.

Kinek van igaza?

Pistuska és Boriska — nagyra növelje föl őket az isten ebben a sok minden nyavalyával megvert világon — jó pajtások voltak. Igy szokott ez lenni a gyermekek ártatlan kis világában, hova nem boosáthatja le árnyékát a mi tudákos, örömkömben szegény, nagy világunk. Néha összeveszttek, de gyorsan kibékültek. Ha már nagyobb volt a rendesnél közöttük a véleményeltérés, elpuffolták egymást s aki jobb hangulatban volt, az győzött. Miért pirítanak rá akár egyikre, akár másira azzal, hogy a parányi ökleiről meg a hangulatairól beszéljek? Másnap ugye volt harag közöttük. Az egyik gyermeknek csizmadia volt az apja, a másiknak szatócs. A csizmadia maradék bőrszegélyekből szijostort készített a fiúnak, a szatócs árpaczukorral hallgattatta el a szomszéd lányát, ha sirt. Valami nagy barátság nem volt közöttük, elvoltak foglalva a maguk bajával. A gyerekek is csak úgy a maguk emberségén nőttek föl, nem igen vigyázott rájuk senki.

Tegnap a két okosszemű gyerek nagy problémát tárgyalt. A fucska azt mondta:

— Ha nekem volna ezermillió forintom és azt egy csomóba raknám, lenne akkora, mint ez a ház.

Rámutatott a szatócs házára s előre tette az egyik lábát, míg megfigyelte az épület körvonalait, amire, hogy ne tévedjen számításaiban, okvetlenül szüksége volt.

A másik gyermek, ki szintén hosszasan és körülményesen vizsgálta meg az apja házat, úgy találta, hogy nincs elég biztos alapokra fektetve a pajtás számítása. Nem is sokat gondolkodott, hanem hamarosan élére állította a kérdést, amint ez már a kis emberek politikájában is divatba jött.

— Nincs annyi. Nem olyan sok pénz az, hogy annyi legyen, mint ez a ház.

— Ezermillió forint — lelkendezett a kis fiú — hogy az nem sok!?

— Sok, de nem nagyon.

— Kérdezzük meg apát.

— Jó!

A két gyermek rohanva szaladt be a boltba, hol sáfrányt osztályozott a szatócs. Egyszerre igyekezett beszélni mind a kettő s

nagyon elkedvetlenedtek, mikor a haragos ember apró pénzzel fizette ki őket valami nagy igazság helyett.

— Menjetek játszani. Tudom is én, mi bajotok van?

Elszaladtak a csizmadiához igazságért. Az egy diákkal veszekedett, aki nem akart fizetni, s csak olyanformán bánt el velük, mint a szatócs.

— Látjátok, hogy hatvan krajczárt se tudok megkapni ettől az urtól, mit lármáztok hát nekem milliókról. Menjetek a dolgothokra.

A gyermekek elmentek, de az igazságából nem engedett egyik se. Roppant határozott karakter lakott bennük. Végig jártak még néhány forumot, de sehose találtak igazságra. Egyik-másik nagyon okos ember nem látta még soha a házat, másik ezermillió forintot nem tudott elképzelni egy rakáson, a harmadiknak egyéb dolga volt, mintsem vesződjék velük s olyan is akadt a sok goromba ember között, aki elszidta a két gyereket magától, amiért ilyen hiábavaló ostobaságokon török az eszüket.

Mikor aztán semmiképen se tudták eldönteni, hogy tulajdonképen kinek van igaza, nagy és merész gondolata támadt a fiúnak.

— Menjünk a királyhoz.

— Az tudja.

— Tudja hát.

— Menjünk.

Elis mentek végesvégig az utcán. Nem igen figyelt rájuk senki. Csodálatosképen eljutottak egészen a Tisza partjára, itt aztán elveszett előttük a világ. Utjokat állotta a nagy szürke folyó. Be is esteledett, haza se tudtak találni a hosszú uton, elveszett a bátorság. Egy ideig sirdogáltak s aztán elaludtak nagy kimerültségükben.

Hüvös szellő járta át a kis testüket s szorosán átölelték egymást. Így akadtak rájuk ma reggel a halászok, akik beadták őket a rendőrséghez. Az a szomorú a dologban, hogy még ma se tudják a kis matematikusok, hogy vajjon melyiknek van igaza.

A király nem jött el hozzájuk a Tisza-partra.

Z.

Irodalom.

E. M. K. E. daloskönyv. Deák Gerő magyaros szellemben szerkesztett daloskönyvet állított össze vallásos és gyásznépek-ből, hazafias tréfás dalokból, indulókból és népdalokból. A gyűjteményt az Emke irodalmi szakosztálya átvizsgálta s mint ez a kiadó L á m p e l Róbert cég előfizetési felhívásán olvasható, melegen ajánlja a hazafias közönség figyelmébe. A kötet több mint 270 oldalt fog tartalmazni s füzeve 20 krért, kötve 1 frtért, diszkötésben pedig 1 frt 50 krajczárért lesz kapható.

Törvénykezés.

Egy pofon, egy fog. Állítólag ezt a pofont Balázs János vásárhelyi „zsenés” kapta a korcsmában a mulató Csánki Józseftől. Ez csak állítólagos dolog, de az már tény, hogy egy szemfoga kiesett. Ezért aztán súlyos testisértésért bevádolta Csánkit. A M a g a y bíró elnöklété alatt megtartott mai végtárgyaláson kiderült a tanuk vallomásából, hogy Balázs „zsenéleá” közben pipázott s a pipaszárt érintette meg a könyökével véletlenül a tánczoló Csánki s így esett ki az egy fog. A törvényszék fölmentette a vádlottat.

Kettős vád. Nagy Péter tápéi esküdtest és Andris fiát személyes szabadság megsértésével vádolta Vörös Menyhért gazd-uram. De Vörös Menyhért gazduramat megidegen ingó dolog szándékos megrongálásával Nagy Péter esküdt. A dolog úgy történt, hogy Vörös Menyhért szomszédja Nagy Péternek. Vörös Menyhért be volt rugva, fogott egy baltát, átment Nagy Péter udvarára s ott kínos föltűnést keltő buzgalommal faragni kezdte a baltával az udvaron álló jászolt. Nagy Péter pedig ezért a fiával együtt lefogta, bevitték a község házára s mivel a bíró nem volt otthon, a maga szakállára lecsukva tartotta a kóterban

másnap reggelig. Csak akkor szabadult ki a gazda. Ez a két egymás ellen emelt panasz, amelyet ma tárgyaltak volna le a fenytő törvényszéknél. De a két harczos fél visszavonta a törvényszék előtt a vádat s kibékültek egymással. Tápé mellett a tenger csöndes.

Legujabb.

A király Brünben.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Brünbnél sürgönyzik: Ma tették le ő felsége jelenlétében az építendő általános menház alapkövét. Ő felsége megmagyaroztatta magának az építkezést és több jelenlétét megszólítással tüntetett ki. A lakosság ő felségét úgy odamenet, mint visszatértekor lelkes ovációkban részesítette. Ezután ő felsége a községi küldöttségeket fogadta. Az olmücsi és kremziri polgármesterek hódoló beszédeire ő felsége német és cseh nyelven válaszolt, köszönetet mondva Morvország mindenkor bebizonyított hűségéért s virágzást és boldogságot kívánt az országnak. Ezután a kihallgatások következtek.

Ábrányi Kornél mandátuma.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Ifj. Á b r á n y i Kornélnak, a dédesi kerület orszgy. képviselőjének mandátumát ma délután tárgyalta a kiküldött bizottság. Ábrányi ügye eddig jól áll, a fölhozott vádak felét a védelem megdöntötte. A mai tárgyalást félbeszakították s csütörtökön folytatják, amikor a záróra kérdése fog szóba kerülni. Ez a legveszedelmesebb pont, mert állítólag a választási elnök idő előtt kitűzte a zárórát, úgy, hogy a kormánypártiak nem szavazhattak le.

Stefánia főhercegnő a Dunántul.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” e. t.) Stefánia főhercegnő három napi vendégeskedés után elhagyta vasárnap este Déghet, ahol Festetich gr. kastélyában tartózkodott s hol igen kellemes napokat töltött. Pénteken este, Keszthelyről való megérkeztekor, szépen sikerült tűzijátékot rendeztek, szombaton, mivel egész nap esett, a kastély falai közt töltötte a napot az özvegy trónörököséné, zene, játék és táncz között; vasárnap a grófi család kegyuri templomában misét hallgatott s este szívélyes bucsu után elutazott.

A nagyváradi ünnepségek.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) A főhercegek tegnap délután jelen voltak a Desseffy püspök által tartott ünnepélyes vecsernyén, mely után a Szent-László ereklyénél ajtatosság következett. A főhercegek később Császká György kalocsai érsek, Holdházy apát és több püspök kíséretében meglátogatták az Erzsébet- és Vincze-árvaházakat, hol Császká érsek két 200 frtos Wolafka min. tanácsos egy 200 forintos, és Fehér Ipoly panonhalmi főapát egy 100 frtos alapítványt tettek. Császká érsek a tegnapi nap folyamán meglátogatta Nemešics altábornagyot, Pavel püspököt és Döry b. főispánt, Csáky Albin gr. miniszter pedig Nemešics altábornagyot, Pavel püspököt, a honvédezredest és a polgármestert. A főhercegek, Császká érsek, Schopper püspök és Wolafka min. tanácsos a kaszinót is megnézték. Csáky Albin gróf miniszter az esti személyvonattal, Zichy Nándor gr. az éjjeli gyorsvonattal és Desseffy püspök a reggeli vonattal távoztak el Nagyváradról.

Vaszary Kolos.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Vaszary Kolos hercegprímás már teljesen jól érzi magát, annak dacára azonban lehetőleg tartózkodik a fogadásoktól, nehogy ismétlődjen a torokbaja, mely megakadályozhatná a főrendiházban tartandó beszéde elmondásában. A hercegprímás ma délelőtt áthajtatott József főherceg palotájába s Klotild főhercegeasszonynál tett hosszabb látogatást.

Főpapok és főurak konferenciája.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Püspöki és főuri konferencia lesz a nagyváradi ünnepségek után még a főrendiház kultuszvitája előtt, melyen hír szerint főpapjaink és főuraink teljes számmal vesznek részt. Mily irányban fognak az értekezleten állást foglalni, ezidőszerint még bizonytalan.

A zágrábi új község tanács.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Zágrábból távirják, hogy a fölösztatott zágrábi község tanács helyébe az új bizottsági tagokat július utolsó napjain választják meg. Az erre vonatkozó kormányrendelet már leérkezett és ez különösen hangsúlyozza, hogy vigyázni fognak arra, hogy a törvény rendelkezése a legpontosabban betartassék.

Öngyilkos hadapród.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Sopronban Bl u m e l Ottó közöshadseregbeli huszár hadapród a kaszárnnyában agyonlötte magát. Tettének oka ismeretlen.

Az új kőrösi püspök fölszentelése.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Zágrábból távirják, hogy Drohobeczky Gyula kőrösi új püspök fölszentelése július 11-én lesz. A fölszentelést Firczak Gyula munkácsi gör. kat. püspök végzi Pavel Mihály nagyváradi gör. kat. püspök és Vályi János eperjesi püspök segédletével. A beigtatás augusztus 18-án lesz.

Lemondó fejedelem.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Cetinyeből jelentik, hogy Nikita fejedelem, fia, Danilo trónörökös javára szeptember 8-án le fog mondani a trónról.

Chicago viz alatt.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Chicagóból sürgönyzik, hogy a város környékét és külvárosait gátszakadás miatt elborította az árvíz. Néhol az ár elérte a második emelet magasságát.

A párisi halálos párbaj.

Budapest, jun. 28. (A „Sz. N.” e. t.) A kamara mai ülésében az igazságügyminiszter kijelentette, hogy Mores márkit ma este szabadlábra helyezik.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” e. t.) Buzában ma a kínálat és a kereslet egyaránt jó volt, az irányzat szilárd maradt és 36,000 métermázsa kelt el változatlan áron.

A határidő-üzletben a déli tözsde zárlatai a következők:

Buza 1892. júniusra 8.51 pénz, 8.53 áru; szeptember—októberre 8.07 pénz, 8.08 áru; tengeri május—júniusra 4.79 pénz, 4.81 áru; július—augusztusra 4.90 pénz, 4.91 áru; zab május—júniusra 5.17 pénz, 5.19 áru; zab őszre 5.39 pénz, 5.41 áru; káposztarepcze aug.—szept.-re 11.70 pénz, — áru.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)
Buza 1892. jun. 8.50—8.52
Buza őszre. 8.01—8.03
Tengeri jul.—aug. 4.76—4.78
Tengeri aug.—szeptemberre . . 4.86—4.88
Tengeri 1893. máj.—jun. . . . 5.18—5.20
Zab őszre 5.37—5.39
káposztar. aug.—szept. 11.65—11.67

Budapesti terménytözsde.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” er. t.) Zsiráru lanya. Disznózsir 50.50, 3 drbos táblaszalonna 45.50 forinttal kelt. Szilva okt.—novemberre szilárdabb. Szerb 85 drbos áru 20.09 frttal zárult. Szilvaiz szilárdabb. — Szesz csendes. Szesz nyers osztalékolt 17.—17.50 frton, élesztő szesz 19.50—20.—forinton, szesz finomított 4.75—5.25 frton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, június 28. (A „Sz. N.” e. t.) A tőzsdé ma kedvezőtlen hírek hatása alatt a nemzetközri értékekben lanyhány nyílt meg. Különösen az osztrák-magyar állanvasuti részvények csökkentek erősebben. A hitelrészvények ellenben mérsékelten javultak. A helyi piacz nyugodt volt. A valuták változatlanok. Az összforgalom nem volt jelentékeny.

Az utótőzsdén o. h. 314.70—315.60, magyar h. 359.25—359.50, 4% a. j. 110.50—110.60, államv. 300.75—302.75, D. u. 4-kor o. h. 315.50.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, május 28. (A „Szeg. N.” er.) táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felül-sulyban) 43.43—50. Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) 42.50—43.— krig. Fiatal nehéz (pknt 320 klgron felüli sulyban.) 44.50—45. krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 45.—46.— krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 47.—47.50 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronkint 280 klgron (felüli sulyban) 43.—43.50 krig közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban.) 44.—45.— krig. Könnyű (pknt 220 krig terjedő sulyban) 46.—47.50 krig. — Szerbiai: Nehéz (pknt 260 klgron felüli sulyban) 45.50—46. krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 45.50—46. krig könnyű (pknt 220 klgrig terjedő sulyban) 46.50—47. krig. — Sertéslétszám. 1892. jun. 26 án volt készlet 153,570 drb, 1892. jun. hó 27-én főlhajtattott 1199 drb, 1892. június 27-én elszállított 2778 drb, 1892. június hó 28-án maradt készletben 151,991 drb. A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet kellemesebb.

Vizállás.

	— június 27. —		— június 28. —	
	Méter. 0 felett 0 alatt		Méter. 0 felett 0 alatt	
M.-Sziget . . .	0.64	—	0.66	—
Szatmár . . .	0.78	—	1.10	—
Tokaj . . .	1.90	—	1.65	—
Szolnok . . .	2.84	—	2.66	—
Szeged . . .	3.42	—	3.32	—
T.-Becse . . .	3.43	—	3.39	—
Csongrád . . .	2.90	—	2.80	—
Gyoma . . .	1.90	—	2.04	—
Námény . . .	0.66	—	1.15	—
Arad . . .	—	0.34	—	0.03

REGÉNYCSARNOK.

Az eltitkolt fiu.

91

— Angol regény. —

Fordította: Tömörkény.

— Nem kétkedem — felelte a fiatal lord. — De van nekem más okom is, hogy miért ne legyek velük rokon. Sohasem tudnék én barátságos lenni azokkal az emberekkel, akik az én kedvesemnek annyi fájdalmat okoztak.

A szeretetteljes kijelentésre egészen fölvidámult a leány.

— Nos Elmer — felelte — én nem is fogom azt kívánni, hogy barátságos lábon élj nagyanyámmal. Nagy köztetek a rangkülönbség nagyon. Nem akarnék egyebet, csak ők értesüljenek arról, hogy én hitvestárs vagyok s nem egy elbukott leány.

— És grófnő. Ezt meg kell nekik tudniok, Nattie. Most azonban térjünk át a házasságunkra és hogy miként lehetne nyilvánosságra hozni az egészet. Én igen büszke vagyok, mint te is tudod. A legtöbb hibámnak ez a rugója. Azt akarom, hogy mások ép úgy csodáljanak téged mint én s nem szeretném, ha ismerőseim valamelyike fölött látna azon a gyémánton, amelyet én találtam. Röviden, Natalie, azt szeretném, hogy mielőtt barátainak bemutatnálak, folytasd a tanulmányaidat. Tudj annyit, amennyit jövőnő magas állásodban megki-

vánhat téled a világ. Le kell tenned szokásos szerénységéről is. Ezt a mi világunkban ügyetlenségnek nézik. Szeretsz annyira, kis feleségem, hogy megteszed, amit kívánok?

— Ha ezen a néven nevezel, Elmer, s ilyen hangon beszélsz velem, mindent megteszek — felelte Natalie, bár halkán sóhajtott. — Tudom, hogy tudatlan vagyok és nem érintkezhetek előkelő hölgyekkel. Talán igazad van. Akarod, hogy valamelyik iskolában tanuljak?

— Oh, azt épen nem! Hiszen sohasem lathatnálak akkor. Ha megbizol bennem, Natalie, elvinnélek birtokaim egyikére. Ott egy öreg háziasszony gondozna, s kúdenék egy kitünő tanítónő, aki teljesen kiképezne. Ahogy ezekkel készen vagy, bevezetlek a mi köreinkbe.

— De ott nagyon egyedül érzem én majd magamat!

— Dehogy, Nattie! föl foglak keresni gyakran s ha látom, hogy már haladsz a tanulásban, elárulom lady Polda előtt házasságunk titkát, s rábirom, hogy jöjjön el velem hozzád. De gyakran irsz majd nekem és én hűen és szorgalmasan válaszolok minden leveledre.

De Natalie még mindig habozott.

Talán az eszébe jutott, hogy teljesen a gróf hatalmába adja magát, ha a messzi birtokra elmegy. De nem akart mégsem kétkedni a szavaiban. Attól is tartózkodott, hogy bizalmatlanságot keltsen maga iránt. Elfogadta az ajánlatot.

— Nőd vagyok, Elmer — szolt — s azt teszem, amit te legjobbnak látsz. Elmegyek a birtokodra és tanulni fogok ottan. Mikor akarsz elvinni oda.

— Holnap, azaz jobban mondva, ma, mert már mindjárt virrad. Azon ürügy alatt hogy dolgom vannak a városban, egy napra kimentem magamat miss Wycherlynél. Ez idő alatt elviszlek a „mocsárkastély” birtokra és még vissza is térhetek. Légy ott a falu vasuti állomásánál a reggeli vonatinduláskor lefátyolozva, válts magadnak első osztályú kártyát és igyekezz, hogy minden föltűnés nélkül egy üres coupé-t kapjál. Ne mutasd azt sem, mintha várnál valakit. Engem igen jól ismernek az állomásnál és nem akarnám, hogy észrevegyék, hogy együtt utazunk.

A fiatal asszony megígérte, hogy eleget tesz a kívánságának.

— Hol tartózkodol most, Natalie? — kérdezte a gróf. — Remélem, nem a faluban.

— Egy majorosnál béreltem ki lakást — felelte kitérőleg Natalie, aki nem akarta elárulni miss Wycherlyhez való viszonyát. — A majorosok nem ismerik a történetemet.

— Ez így is van jól — szolt a gróf. — Nagyon elővigyázó voltál, Natalie, ezt el kell ismernem. Azt se mondd meg nekik, hogy hova mégy és hogy ki kísér el. Fizesd ki őket gazdagon, de ne végy tőlük formális bucsut. Itt van a pénz rá!

Tárczáját nyújtotta át neki, amelyet azonban Natalie visszautasított.

— Van elég pénzem — mondta. Még beszélgettek egy darabig s azután azt mondta Natalie, hogy most már haza kell térnie.

A gróf nagy készséggel kísérte a parkon át a faszor végéig. Ott arra kérte, hogy el ne kessen a vonatról.

Ugy látszott, hogy nehezebbre esik a válás és Natalie vidám szívvél sietett haza, csodálkozva a meglepetéseken, amelyek ma este érték.

A gróf a kastély felé haladt. Ez is egészen elvult bámulva, hogy a tervei így jól sikerülnek.

— A leány eléggé bájos — mormogta. — Minek taszitsam el egészen? Talán rávehetem még, hogy a világ előtt szabadon hagy mozogni. S ha később megunnám, akkor is lerázhatom a nyakamról. De azért mégis csak nőül veszem Poldát.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Pecher József és Paleskó Ottmár uraktól a rajtam elkövetett sértésért segédeim által elégtételt kértem, de ők azt indokolatlanul megtagadták. Ezen tettük elbírálását a nagy közönségre bízván, részemről az ügyet befejezettnek nyilvánítom.

Szegeden, 1892. június 28-án.

Dr. Ziffer Alfréd.

Egy 20 év óta főnnálló

JÓ SZATÓCS ÜZLET

kimutatható napi 60 forint árulással, elköltözés miatt kedvező föltételek mellett

ELADÓ.

Forgalmi tőkétül 1500—2000 forintot igényel. Czim - kiadóhivatalban. 479-5-1

A TITKOT.

minden börtisztatlanságot és bőrkütféseket, mint: miltesserek, pörsonés, sömör, májfoltok, rosszszagú izzadást eloszlatni lehet, a Bergmann és társától Drezdában készült

Karbol-kátránykén-szappannal

való naponta mosdás által. 345-20-6

Egy darab ára 20 krajczár.

kapható:

RABCSAY KÁROLY, HIBAY GYÖRGY
VAJDA IMRE ÉS TÁRSA és BOKOR A.
urak gyógyszer-tárában.

Ma szerdán, június 29-én

a „Stefánia” sétány

vendéglő helyiségében

Urbán Lajos

zenekara játszik.

Tisztelettel

Renglovits János.

vendéglős.

Előnyös üzleti vétel.

Egy szép hasznos hozó

ÜZLET

több évi fennállás alatt jól bevezetve, családi körülmények miatt, teljes jó karban levő berendezéssel és raktári készlettel azonnal

ELADÓ.

Esetleg csak az üzlethelyiség berendezéssel. Hol? megmondja a kiadóhivatal. 475-3-2

A legkitünőbb minőségű

OLAJFESTÉKEK

(saját gyártmány)

rögtön száradó Schramm Kristóf-féle borostyán mázak, szobapadló viaszok, aranyozó- és bronzirozó szerek, hozzávaló ecetek és Carbolineum a legjutányosabb áron kapható:

Hirth és Galiczter

festékkereskedésében

Szegeden, Széchenyi-tér

a „Szeged-Csongrádi takarékpénztár”
épületében. 476-4-1

* Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

Orvosilag és vegyileg megvizsgálva
véleményezve és ajánlva, mint a

VILÁG LEGJOBB SZAPPANA!

Az okszerű ápolásra legalkalmasabb és takarékos fogyasztásánál fogva
legelősb minden toalette-szappanok között

DOERING SZAPPANA a bagolylyal

mely gondos vizsgálat után, előkelő hygienikusok ajánlata folytán jutott ép most forgalomba.
Ezen fölülmulhatlan, neutralis, a bőrt tevékenységre készítő

elsőrendű toalette-szappan

kellemes illattal és fölülte nagy befolyással a

bőr simaságára és szépségére

minden másnál alkalmasabb

finom arczbőr elnyerésére és megtartására,
szopó és más gyermekek mosdatására,
és nagyon érzékeny bőrű egyéneknek.

274-II.

A legtöbb, más, drága toalette-szappannal szemben, melyek hosszabb ideig használva
káros hatást gyakorolnak a bőrre

DOERING SZAPPANA a bagolylyal mindennapos használatra

legalkalmasabb a minthogy sav nincs benne, főleg a **szolgáló személyeknek és munkás-
osztálynak**, kiknek gyakran repedezett és vörös kézbőre van, igen ajánlatos a mosására.

Darabja 30 krajozárjával kapható.

Doering szappana a bagolylyal kapható a következő üzleteknél: Aigner
L., Barsay K., Bokor A., Brandspiegel J., Gáltestvérek, Hirth és Galitzer, Krausz M., Vajda
L. és társánál és Keresztes Sándor gyógyszeráránál. — Ausztria-Magyarországi főképviseelő
Motsch A. és társa Wien I., Lugeck 3.

ÓVSZER

gyomor- és hasbántalmak ellen.

BUDAI SASHEGYI

VÖRÖS BOROK

Eberling József nagytermelő eredeti töltése.

Főraktár Szeged és vidéke részére:

Vajda Imre és Társa

gyógyszerárúterében, a Vörös keresztchez.

Kapható még: Bokor L., dr. Hibay György és
Keresztes Sándor gyógyszerész uraknál. 468-15-4

Vese, húgyhólyag, húgydara
és köszvénybántalmak ellen, továbbá
a légző és emésztési szervek hurutos
bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz. 302-20-7

Hugyhajtó hatása!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárúterekben.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Főraktár: **TÓTH PÉTER** urnál Szegeden.

LEGNAGYOBB ZONGORARAKTÁR AZ ALFÖLDÖN.

Raktáron vannak legkitűnőbb minőségű **Piccolo-, Stucz-, Salon-Stucz-, Concert-, flügel-
zongorák**, mindenféle kivitelben, bécsi és amerikai sistemákban, **diófa, fülgyfa, amerikai
dió, fekete külsővel**, elegáns faragványokkal és gravírozásokkal a legelősb árért.

Zongorák 320 fttól följ.		Használt zongorák 50 fttól följebb
Pianinok 300 " "		Harmoniumok 60 " "

Megállapodás szerint részletfizetésre is.

Zongorák, pianinok és harmoniumok bérbé is adatnak

Zongora-javítások és hangolások gyorsan és a legjutányosabban eszközöltetnek ugy
helyben, mint vidéken is A czég:

özv. Kovács Istvánné

zongorarakta.

Szeged, feketesas utca (városháza háta megett). 335-40-7

2189/892. tkvi sz. 480-1

Árverési hirdetmény.

A t. kanizsai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy Popov Toma önkéntes árverése ügyében a
területén levő, Szőregh község 682. sz. tkvben 184—186.
hrsz. és 67. ö. i. sz. a. foglalt ház, udvar és kertnek Popov
Tomát illető felerésze végrehajtási árverés foganatjával bíró
önkéntes árverésen az 532 forintnyi kikiáltási ár mellett
Szőregh község házánál 1892. évi július hó 14. napján d. e.
10 órakor bírói végrehajtási árverés alá fog bocsáttatni és
a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%.-át
vagyis 52 frt 20 krt készpénzben vagy óvadékképesnek
nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy
neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállit-
tott lismervényt átszolgáltatni.

T.-Kanizsán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál, 1892.
évi május hó 3-án.

Heller, kir. aljbiró.

Árlejtés.

A szegedi gör. kel. szerb hitközség tem-
ploma főpárkányának cémenttel, a templom-
fedél cserepezése alsó szegélysorával együtti ki-
javítási, a főpárkányának a templom homlokza-
tán horgonylemezzel való beborítására kívántató
bádogosi és a templom és tornya külső fala-
zata kimeszelési munkájának elvállalására nézve
f. é. július 3-án, vasárnap, d. u. 4 órakor a tem-
plom telkén fekvő iskola termében árlejtést fog
tartani. A templom kijavítandó főpárkányzata
94.84 folyóméter.

Szegeden, 1892. június hó 28-án.

A hitközség igazgató választmánya.

Kartst-márvány, vörös-márvány, vagy homokkőből kész lépcsőzetek bánya áron.

Mindennemű építkezési anyag- és asphalt-vállalat.

Nagy raktár lábatlani román- és lédeczi portland-cémentből. Asphalt-
mastic, asphalt-bitumen, asphalt-izoláló lemezek, képfaragó- és alabaster-
fősz, kátrány-papiros, vasgerendák és minden az építkezéshez szükséges anya-
gok raktára

gyári áron.

Csillaghegyi lábatlani cément és a lédeczi portland-cémentgyár képviselősege:

MILDNER ALAJOS, Klauzál-tér 3. sz.

284-12-7

Alabaster-, képfaragó-, stuccatur- és trágya-gyepsz gyári áron.